Ч. 45. Второк 12 марта (27 лютого) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма принимають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З краєвого сойму. — Росийска Дума.

На суботнішнім засіданю краєвого сойму по відчитаню інтерпеляциї до правительства і Виділу краєвого приступила палата до дискусиї над справозданем дорогової комісиї о проєкті дорогового закона. Дорогова комісия згодила ся в цілости на проєкт краєвого Виділу знесеня шарварків, а натомість установленя окремого повітового додатку до податків безпосередних, складаного в рівній мірі громадами як і двірскими обшарами. Справоздане дорогової комісиї кінчить ся резолюциями: 1) Виділ краєвий має забезпечити окрему дотацию в краєвім буджеті на підмоги повітам з титулу удержаня доріг на перших 6 літ в висоті міліона корон річно. 2) Виділ краєвий має опрацювати проєкт будови нових гостинців з увзглядненем фінансової сили краю. — В дискусиї над справозданем промавляли пп. Меруновач, Урбаньский, Буйновский, Губка а відтак пос. Гурик повитав дороговий закон яко акт справедливости для сільского населеня. Так само і пос. Король промавляє за законом, полемізуючи з п. Меруновичом, який назвав єго покривдженем двірских обшарів. Бесідник витає проєкт з прихильностию і вказує на те, що се може перший закон в соймі, супротив якого Поляки і Русини виявляють згідні погляди.

По принятю закона в першім читаню приступлено до подрібної дискусиї і ухвалено 24 параґрафів закона, але що в палаті показав ся опісля брак комплєту, то п. Маршалок краєвий закрив засідане, назначуючи слідуюче на нині рано.

В комісиї шкільній ухвалено в пятницю остаточно закон о поліпшеню учительских плат. Поліпшенє виносить 3,490.000 корон, т. є. о 123.000 корон більше, як в предложеню Виділу краєвого.

Буджетова комісия ухвалила покрити видатки на підвисшенє учительских поборів і взагалі буджетовий недобір на р. 1907 коротко-реченцевою позичкою. — Гірнича комісия відбула засідане при співучасти делєґатів Міністерства рільництва і судівництва в справі нафтового закона. Правительственні репрезентанти впевнили комісию, що правительство не буде ставляти перепон розширеню автономії галицкого сойму, не увзгляднено як слід в правительственнім предложеню обіймаючім нафтовий закон.

Про склад і становище поодиноких сторонництв в росийскій думі доносять послідні телеґрами отсї подробиці: З социялїстичних депутованих $^2/_3$ належить до уміреного табору а лише $^1/_3$ социялїстичних послів стоїть на скрайнім становищи. Німецкі депутовані в думі увійшли в зносини з центральним комітетом октябристів, щоби сим способом дістати ся до комісиї, які будуть розслїджувати і виготовляти закони. Німці з'обовязали октябристів, що всї закони дотикаючі околиць заселених Німцями будуть примінені до релїґійних, а головно до рільних і автономічних льокальних інтересів. — Між октябристами а послами вибраними союзом „істинно русских людий" прийшло до острого спору на зборах послів. Посли Крушеван і Пуришкевич закинули октябристам, що они зраджують царя, коли говорять, що цар бажає полишитись абсолютним монархом. Октябристи із свого боку закидали „істинно русским людєм", що то як-раз они ділають в супереч волї царя, котрий жовтневим маніфестом дав доказ, що хоче завести конституцийну систему. — Депутовані, вибрані з козацких земель, рішили утворити окрему козацку фракцию. Президию обняв Щербіна. Та фракция буде займатись головно справами козацкої землї, а в загальних справах піде поруч з кадетами. — Кадети ухвалили таку проґраму: Треба держати ся парляментарної тактики після основ ухвалених в цьвітни 1906. Передовсїм треба подбати о те, щоби при кермі

33)

Пан Лєкок.

З француского — Еміля Ґаборіо.

(Дальше).

— Отже, пані, ви собі зовсїм не пригадуєте, яке імя подав вам той чоловік? — зачав Лєкок знову допитувати ся. — Чуєте, чи не Май? Будьте ласкаві і подумайте добре, може собі пригадаєте!

— Ах! я маю так богато на голові!

Молодий поліцист удавав, що вже хоче відходити і муркотів ніби сам до себе, як би то добре було, коли би імена подорожних записувано до книги, як то роблять в Анґлїї.

— Таж і у мене записують, мій пане! — сказала властителька гостинниці — навіть що дня в окремій до того друкованій книзі з рубриками на кождий день. Коли хочете, то можу вам показати ту книгу; єсть тут у мене в моім бюрку в шуфляді! От тобі маєш! Десь менї ключ заподів ся!

Підчас коли властителька гостинниці шукала за ключем, придивляв ся їй Лєкок з боку. Була то женщина літ около сорок, ясно білява, що держала ся ще дуже добре як всї біляві, коли доглядають ся, значить ся була сьвіжа, біла, повнолиця, пухкенька, апетитна, як той красний зрілий овоч, котрого сок аж по губах тече, коли вкусити. Впрочім споглядала свобідно і щиро, голос єї був милозвучний, а ціле єї поведене просте і зовсїм природнє.

— Ага! — відозвала ся она наконець — ось і єсть проклятий ключ! — Отворила зараз бюрко, вийняла книгу до записуваня гостий, поклала на бюрко і зачала перевертати картки. Притім робила то досить невправно, так що Лєкок своїми рисїми очами міг переконати ся, що книга була держана в порядку.

Наконець прийшла до дотичної картки і сказала:

— Неділя, дня 20 лютого, видите, тут мій пане, тут в семім рядї записано: „Май, без імени, ярмарковий артист, приїхав з Липска, без паперів".

Підчас коли Лєкок мов би остовпілий з дива приглядав ся тій записцї, властителька гостинниці ще щось собі нагадала і сказала:

— Ах тепер вже знаю, чому я не запамятала собі того прізвища та й того сьмішного званя „ярмаркового артиста". Бо то не я сама записувала.

— А хтож?

— Той чоловік сам, мій пане, підчас коли я шукала, щоби єму здати десять франків з єго люйдора. Таж самі чей видите, що зовсїм инше письмо як тото над ним або під ним.

Таки так, Лєкок то видів і то був незаперечний доказ, короткий і ясний, котрий єго так приголомшив, як би єго хтось обухом по голові вдарив.

— А чи ви певні того — спитав він живо — що той чоловік написав то сам власною рукою? Чи ви могли би на то присягнути?

Він так був змішаний, що вже й не памятав на свою заграничну вимову. Властителька гостинниці запримітила то, бо відступила ся на крок взад і змірила того ніби Анґлїйця недовірчивим оком від голови до ніг. Відтак розсердила ся ніби за то, що він єї дурив і відрубала коротко:

— Я знаю, що кажу! А тепер може чей досить того, чи як?

Лєкок зміркував, що зрадив ся, що дав ся так легко пірвати і не удаючи вже Анґлїйця, сказав:

— Позвольте ще одно питанє! Чи маєте все ще куферок того чоловіка?

— А вжеж!

— Ах, то ви зробили би менї велику прислугу, як би ви менї єго показали.

— Вам куфер показати? — відозвала ся білява господиня з обуренем. — А ви мене за кого маєте? Чого вам треба та й хто ви такий?

— За пів години будете знати! — відповів молодий поліцист. Він тепер вже зрозумів, що нема ніякої цїли ще більше єї випитувати. Він обернув ся і вийшов та побіг на площу Рубе, сїв на дорожку і казав завести себе до поліцийного комісаря того округа а щоби візник борше поганяв, то обіцяв єму ще пять франків напивного крім заплати за їзду.

Лєкок мав щастє; комісар був дома і він розповів єму, кілько було потреба, та просив о єго поміч. Коли скінчив, сказав комісар до него:

— Так, то правда; менї давали знати, що той чоловік десь пропав; Казімір казав менї то нинї рано. Чим же можу вам служити?

— Ходіть зі мною, кажіть показати куфер і закликати шлюсаря, щоби єго отворив. Тут єсть потрібна повновласть, яку менї ви-

стояло міністерство маюче довірє думи, бо лиш тим способом може бути скріплена ідея парляментаризму. Дальше треба ухвалити закони о леґальній автономії і політичних свободах. Міністерство на рівні з парляментом має право законодатної ініцияти. Потреби зміни кабінету не належить мотивувати недовірєм до правительства, натомість треба в думі так поступати, щоби конечність зміни кабінету показала ся з цілого ходу нарад і парляментарних праць. Коли би монархічна і реакцийна лівиця ставляла провокацийні проєкти, то на основі ухвали треба їх усунути з дневного порядку. — „Temps“ доносить, що кадети звязали ся з Поляками і утворили бльок розпоряджаючий 150 голосами. — Правительственні партиї ухвалили утворити оден спільний безпартийний клюб, при чім октябристи обіцяли голосувати против кождого внесеня о уневажненє виборів депутованих з правиці. — Послїдне засїданє думи було посьвячене передусїм виборови віцепрези ента. Голосованє тревало 3 години. Вибрано Березина, кандидата лївиці з ґрупи праці, 345 голосами против 101 і адвоката Познаньского, безпартийного проґресиста, посла з Харкова 349 голосами против 97. Свою побіду повитала лївиця бурливими оплесками, яко прояв сильної злуки социялїстів і инших сторонництв лївиці против кадетів, котрі поставили були кандидатуру посла з Москви, Тесленка. Секретарем вибрано кадета, Чеснекова.

В проґрамі правительства, котра має бути відчитана в думі, буде вказано, котрі постуляти думи уважає правительство неможливими до принятя і ведучими до розвязаня думи. До таких постулятів буде зачислене жадане примусового вивласненя земских дібр і жадане відвічальности міністрів перед парляментом. Амнестия може відносити ся лише до менших переступників а ніяк до терористів і убийників. Voss. Ztg. доносить в супереч того, що деклярация, яку зложить в думі Столипин, не буде проґрамою, лише вичисленєм проєктів законів, які правительство хоче предложити думі. — Як з Петербурга доносять, становище думи всупереч шереним поголоскам о єї скорім розвязаню уважає ся там в міродатних кругах дуже сильним. Двірскі круги пересьвідчили ся, що розвязанє думи було би дуже небезпечним кроком і длятого признають они конечним, аби в дорозї деяких уступок окупити дальше спокійне поведенє думи. — Яко першу точку дневного порядку думи по полагодженю остаточних формальностий поставлено проєкт закона о личній ненарушимости. Дума буде розглядати два проєкти: один виготовлений ще першою думою і другий предложений тепер правительством. Проєкт буде реферувати пятьох послів.

Новинки.

Львів, дня 11-го марта 1907

— **Іменованя.** П. Намістник переніс концепіста Намістництва Александра Зарицкого із Золочева до Печеніжина, а практиканта концептового Намістництва Тадея Малиновского з Бібрки до Підгаєць.

— **Дрібні вісти.** Шеф секциї в міністерстві рільництва п. Вячеслав Залеский перебуває у Львові. Віцепрезидент висшого суду краєвого др. Дилевский перебував в пятницю і четвер в Чернівцях.— Рада міста Печеніжина надала послови і маршалкови гусятиньского повіта, Стефану Мойсї Росохацкому почетне горожаньство. — В Чернівцях проявив ся вже третий случай заковязи карку (Meningitis); занедужала якась дївчина при улици Почтовій. Пороблено всякі можливі средства осторожности, щоби сю пошесть спинити. — П-нї Авреля Завадска при ул. Асника ч. 1 загубила золотий годинник з ланцушком вартости 160 кор. — П. Ісаак Гірш загубив в брамі готелю „Брістоль“ коверту з векслем на 1200 кор., платний 1 мая, а підписаний М. Лїфшіцом з Дрогобича. один бон на 1100 кор. дра Лядеса, платний в Дрогобичи і лист умови продажи паю в Тустановичах на закопі „Геля“. — В Данії ухвалив парлямент закон, заказуючий молодим людем низше 16 лїт курити в публичних місцях. Закон накладає грошеві кари на тих, що продають дїтем тютюн. — В Барцельонї на одній з улиць вибухла бомба. Арештовано якогось підозрїного мужчину. На улици знайдено ще дві инші бомби. — З заведеня для божевільних в Кульпаркові втік недужий на умі А. Йосиф Татомір. — Музей ім. Дідушицких у Львові замкнений з причини шкарлятини в тім домі, де містить ся музей, аж до відкликаня. — Заковязь карку вибухла майже в цілій Вестфалїї.

— **З залїзниць державних.** На лїніях Борки великі-Грималів і Львів-Клепарів-Яворів заведено на ново загальний рух поїздів.

— **Крадежі.** На шкоду п. М. Беліковича мешкаючого при ул. Янівскій ч. 50, вкрадено в ночи з суботи на недїлю пару молодих коний разом з упряжию, а на шкоду п. Генриха Кадена віз тягаровий. Злодїй виїхав зі Львова, бо о 2-ій год. в ночи виділи на Янівскій рогачці двох людий переїзджаючих кіньми, опис котрих годить ся вовсім з описом поданим пошкодованими. О крадежі тій повідомлено найблизший постерунок жандармериї. — В суботу в полудне вкрадено з помешканя адвоката др. Розенґартена срібний сервіс вартости 280 корон. В критичній хвили виділа служниця з тої камениці якогось елеґантно убраного мужчину, котрий сходив сходами і ніс в руці срібні ножі і вилки. Злодія не удало ся досн вислїдити.— Чеслав Пазармі, купець з Яворова, виїхав онодь возом повним блаватних товарів зі Львова до дому. В дорозї вкрадено ему з воза значну скількість товарів вартости 160 кор. — Із Станиславова повідомлено львівску полїцию, що там вкрадено з каварні канґурове футро вартости 200 кор. на шкоду п. Витошиньского, а підозріний о ту крадіж злодій втік в сторону як до Львова.

— **Під колесами поїзду.** Із Станиславова доносять: Онодї перед полуднем поїзд поспішний ч. 304 їдучий до Львова переїхав межи Ямницею а Єзуполем на рампі при кільометрі $126\frac{1}{2}$ якогось селянина і коня.

— **Про чутку о приїздї ката** до Тернополя доносять до „Kur. Lwow.“: Перед кількома днями донесли були львівскі ґазети, що до Тернополя приїзджає кат в цїли виконаня екзекуциї на особах супругів Салевичів, котрі допустили ся убийства на власних родичах. Вість та заворушила всїх жителїв, бо рівночасно наспіла вість з Відня, що трибунал касацийний відкинув жалобу неважности, внесену оборонцем Салевичів. Надармо виглядали ката. Публика ходила по улицях і по просту шукала его. З тої причини не обійшло ся без комічного епізоду. Якогось аґента торговельного, що приїхав до Тернополя, взяли за ката і почали его підглядати та ходити за ним громадно. Бідачиско не міг дати собі ради і мусїв винести ся з міста. Припускають, що Салевичі не будуть страчені, бо поручено їх ласцї монарха.

— **Домовина замість ліжка.** З ориґінальної причини треба було онодї в Берлинї застановити екзекуцию. Екзекутник зафантував був домовину у якогось столяря. Против того зафантованя вніс столяр рекурс, мотивуючи тим, що тота домовина служить его дорослому синови за ліжко. Столяр присяг на то і доказав сьвідками, що домовина дїйстно вже від довшого часу служить синови за ліжко. Суд прийшов отже до того переконаня, що домовина серед таких обставин єсть дїйстно домашною знадобою, без котрої не можна обійти ся, і внаслїдок того зніс фантованє і застановив екзекуцию.

ставив судия слїдчий на всякий случай. Не тратьмо анї хвильки; на дворі жде віз на вас.

— То ходім! — сказав комісар.

Коли вже були в дорозї, спитав Лекок:

— Позвольте менї тепер, пане комісар, спитати, чи знаєте ви лично властительку готелю Маріенбур?

— Дуже добре. Коли я шість лїт тому назад одержав сей ревір, не був я ще тоді женатий і харчував ся через довший час у тої панї.

— А якаж тота панї?

— То можна сказати двома словами: панї Мільнер — як она називає ся — то вельми поважана вдовиця і люблена загально в цїлій сїй части міста; єї інтерес іде дуже добре і она лиш длятого вдовиця, що їй з тим добре, бо она ще й дуже хороша та й незвичайно богата.

— Отже ви не уважаєте єї за здібну до того, щоби она за добрі гроші помагала якомусь дуже богатому обжалованому?

— Куди ви взяли ся! — сказав на то комісар. — Панї Мільнер мала би за гроші фальшиво сьвідчити? Хибаж я вам не казав, що она дуже богата. Впрочім она ще вчера по полудни давала менї знати, отже...

Лекок замовк. Віз станув.

Коли панї Мільнер побачила за комісарем того чоловіка, що так уперто допитував ся, зрозуміла зараз, о що розходить ся.

— Господи! — відозвала ся она — урядник кримінальний, тайний аґент! Став ся якийсь злочин. Пропалаж добра слава мого дому!

Треба було богато часу і немало труду, аж удало ся єї успокоїти і потїшити; тимчасом закликали шлюсаря з сусїдства. Коли він прийшов, пішли всї на пятий поверх, де була комната пропавшого чоловіка. Лекок кинув ся зараз до куфра.

Ах! Годї було заперечити, пакунок надійшов дїйстно з Липска; мала карточка, наліплена залїзничою управою на куфрі, доказувала то неоспоримо.

Отворили куфер; там знайшло все так, як той чоловік сказав. Лекок таки майже скаменїв. З пригнобленим виразом на лици придивляв ся він комісареви, як той річи знайдені в куфрі замкнув до шафи а ключ сховав до кишенї.

Лекок мусїв держати ся стїни, коли виходив, голова єму крутила ся і він заточував ся як пяний, коли сходив сходами на долину.

Глава двайцять четверта.

Мясниці були в тім роцї дуже веселі. Коли Лекок около півночи вийшов з Маріенбурскої гостинници, було на улицях повно людий мов би в білий день а в каварнях було повно гостий. Але молодому полїцистови було не до веселости. Він пхав ся поміж людий мов би слїпий і не чув, як єму ті кляли, котрих він розтручував.

Кудиж він так ішов? Сам не знав куди. Ішов без цїли як той грач, що з послїдним грошем стратив послїдну надію. Зайшов був якраз на бульвар, як нараз впала єму до голови якась гадка. Мимо волї відозвав ся він голосно:

— Якийже з мене дурачиско!

І він вдарив ся рукою по чолї.

Чи може бути, щоби я в практицї був так нужденно слабий. Я дїйстно лиш дитина, рекрут, котрого яка-небудь дрібничка перепудить і зібє з дороги. Бо й як я зразу представляв собі около того убийника, котрий нам робить тілько клопоту? Я гадав собі, що то чоловік з висшою волею, зі скінченим досьвідом житя, бистроумний... а тепер при першій обставинї, котрої не можу собі пояснити, готов я вже відступити від того. Ну, то було би чей за скоро...

Ту урвав він хід своїх гадок, бо якраз опинив ся перед своїм помешканєм. Він задзвонив і дверник отворив. Легким кроком побіг він горі сходами і станув якраз перед своїми дверми, коли нараз в темряві відозвав ся до него якийсь голос:

— То ви, пане Лекок.

— Той сам! — відповів молодий полїцист. — А ви хто?

— Я батько Абсент.

— Ах, то мене дуже тїшить, що ви тут, я не пізнав вашого голосу. Прошу зайдіть до мене.

(Дальше буде).

— **З львівскої архиепархії.** Стефан Ващишин одержав канонічну інституцию на парохію в Стрілках. — Александер Гвоздецкий одержав завідательство в Бібрці. — Сотрудництва дістали: Александер Лебедович в Сороці коло Дубковець, Володимир Петровский в Божикові, Василь Дуткевич з правом управи в Покропивній. — Презенту на парохію в Кривім одержав Антін Онуферко. — Титул радника митроп. консисторії дістали: Михайло Тупись і Теофіль Бобикевич. — Ординариятским комісарем для справ сервітутових іменований для лопатиньского деканату Михайло Громадка, парох в Ляшкові.

— **В память XLVI. роковини смерти Т. Шевченка** відбуде ся дня 14 н. ст. марта с. р. в салі львівскої Фільгармонії великий концерт, устроєний співацким товариством „Львівский Боян", при ласкавій співучасти віртуозки пані Щедрович-Ганкевичевої і мужеского хору тов. співацкого „Бандурист". Проґрама: 1) П. Чайківский: „Товчок". а) Увертюра, б) Тропак, виконає орхестра 15 п. п. під управою свого капельмайстра п. Конопаска. 2) Богд. Вахнянин: „Титар". Музична картина до слів Шевченкових на хори мішані і мужескі з солями, в супроводі орхестри. 3) Декламация. 4) Едв. Ґріґ: „Похвала рідного краю", хор мужеский. Виконає в супроводі орхестри співацке товар. „Бандурист". 5) Бізе-Сарасате: „Фантазия" з опери „Кармен". а) Moderato, б) Lento assai, в) Allegro moderato. Виконає пані Щедрович Ганкевичева в супроводі орхестри. 6) К. Бендель: „Сванда-Дудар". Музична картина на хори мішані і мужескі з солями: теноровим, сопрановим і барітоновим в супроводі орхестри. Сольові партиї обняли: п-на О. Вахнянівна і пп. М. Волошин, Я. Вінцковский і В. Іванець. Початок концерту о год. 7·30 вечером точно. — Ціни місць: Перворядний фотель від 1—156 кор. 3·20; від 157—408 кор. 2·20. Фотель I. поверха від 1—26 кор. 3·20, Фотель II. поверха від 1—22 кор. 2·20; від 23—82 кор. 1·80. Фотель III. поверха від 1—56 кор. 0·80; від 57—104 кор. 0·60; від 105—180 кор. 0·40. Льожа партерова і II. поверха кор. 10·—. Льожа меценанїнова і I. поверха кор. 15·—. За проґрами і ґардеробу не платить ся. Білети вчаснійше можна набути в книгарні Наук. тов. ім. Шевченка (ул. Театральна), а в день концерту від години 3 по полудни при касї.

— **Нова зима.** Від вчера вечера паде у Львові з малими перервами густий сніг, а хоч в місті на улицях і топить ся по троха, то все-таки зачинає покривати землю щораз більшою верствою, доповняючи так тоту масу, що вже була потрохи стопила ся. Ціле місто, що вже було по части позбуло ся зимової одежі, прибрало знов зимовий вид. Так само й в цілім північнім Тиролю — як доносять нині з Інсбрука — паде густий сніг. Новий сніг в горах осягнув висоту 2 метрів і грозить небезпечність осугів, бо новий мокрий сніг не може удержати ся на давнім, замерзлім. Вчера вечером засипали осуги шлях зелїзничий в кількох місцях. В наслїдок того на однім шляху зелїзничім здержано рух поїздів.

— **За 10 годин 1200 кільометрів!** Чікаґівско-новойорска спілка для будови зелїзниці постановила побудувати межи містами Чікаґо а Ню-Йорк електричну зелїзницю довгу на 1200 кільометрів, котрою буде можна з одного міста до другого заїхати за 10 годин. Поїзди на тій зелїзници будуть їздити зі скоростию 120 кільометрів на годину або 4 рази скорше як наші звичайні, так, що при такій скорости можна би за 3 години заїхати зі Львова аж до Іцкан на Буковині на румуньскій границі. Щоби ту дорогу, котра дотеперішною зелїзницею виносить 942 миль анґлійских, о скілько можна скоротити, постановлено будувати нову зелїзницю простісенько в такім напрямі, як іде воздушна лінія з Ню-Йорку до Чікаґо, без взгляду на то, чи нова лінія буде іти попри якісь важні міста, чи ні. Впрочім постановлено побудувати від сеї головної лінії бічні до всіх важнійших міст. Части головної лінії поміряно, а будова розпічне ся від Чікаґо і до 5 літ буде скінчена. Нова зелїзниця має бути для більшої безпечности будована після системи третої шини, а проби виказали, що на того родах зелїзницях електричних можуть поїзди їздити навіть зі скоростию 131 анґлійских миль.

Телеґрами.

Відень 11 марта. Є. В. Цісар приняв на загальних авдиєнциях між иншими шефа секциї Юрия Півоцкого.

Бельґрад 11 марта. Австро-угорский посол бр. Чікан вручив президентови кабінету Пасичеви відповідь Австро-Угорщини на послїдну ноту сербску в справі угоди торговельної.

Білград 11 марта. Шеф секциї в міністерстві справ заграничних Попович іменований сербским послом в Петербурзї.

Мадрит 11 марта. Вибори минули, загалом взявши, спокійно, лиш з причини фальшовання підчас виборів відбув ся ряд арештовань. Після звістних доси вислїдів вибрано: в Мадриді 10 консерватистів, 2 лїбералів, 1 републиканина; в Барцельонї 7 т. зв. солїдаристів, 1 антисолїдариста; у Валенциї (місто) 1 консерватиста; у Валенциї (провінция) 16 консерватистів. В Більбао і Сан Себастиян перейшов бльок консервативний.

Мадрид 11 марта. До часописий доносять з Барцельони, що знайдені там вчера на улици бомби мали дуже велику силу вибухову. З нагоди виборів до Кортезів прийшло там до бійок, підчас котрих одну особу убито.

Париж 11 марта. В виду донесень часописий о заключеню французско-анґлійско-російсько-японьского союза заявляє „Petit Parisien", що Франция не бере участи в переговорах, які ведуть ся між Анґлією а Росиєю і між Росиєю а Японією. Угода російско-японьска, котра небавком має бути заключена, буде містити в собі клявзулю, після котрої спорні справи межи обома тими державами будуть піддавані під рішенє мирового суду, що має надзвичайно важне значінє. Анґлійско-російский договір дотикає розмеженя політично-торговельних впливів в Персиї.

Мукден 11 марта. (Б. Райт.) Японія відкликує всі свої войска з Манджуриї; полишить там лиш 15.000 вояків для стереженя зелїзниці.

НАДІСЛАНЕ.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочкого, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочкого, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочкого, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скалат
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочкого, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочкого, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1 5	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї ($^{15}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скалат (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скалат (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочкого, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі инші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цілий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).